

Önkéntes voltam Franciaországban

A Pécsi Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán, a filozófia szakon végeztem, és már tanulmányaim befejezése előtt eldöntöttem, hogy részt veszek egy önkéntes programban. Mindenképpen az internettel, s általában a kommunikációval szerettem volna foglalkozni. Különösen érdekelt a téma, mivel időközben rendszergazda képzettséget szereztem, és némi tapasztalatot is a honlap-szerkesztésben. Szerettem volna felhasználni nyelvismereteimet, és megismerkedni más országok, népek kultúrájával. Ezért aztán kerestem egy küldő szervezetet, majd elküldtem az önéletrajzomat és motivációs leveletem néhány, önkénteseket fogadó külföldi szervezethez. Megismerkedtem egy olyan lehetőséggel, amely pályázattal elérhető minden 18 és 30 éves kor közötti fiatal számára, aki szeretné kipróbálni magát egy olyan új helyzetben, mint amilyen a *külföldön végezhető önkéntes munka*. Mindehhez az önkéntesség keretében végzendő érdekes és fontos témájú projektre, egy küldő s egy fogadó szervezetre, valamint némi szerencsére van szüksége. Az én esetemben a küldő szervezet a pécsi *Központi Hallgatói Szolgáltatói Iroda*, a fogadó szervezet a *Fédération Départementale des Maisons des Jeunes et de la Culture et Maison pour Tous de l'Aube* (Aube megyei Ifjúsági- és Kulturális és Művelődési Házak Szövetsége), pályázatuk pedig a „Kommunikáció fejlesztése” volt. Mindez az *Európai Önkéntes Szolgálat* (European Voluntary Service – EVS) keretében zajlott.

Miután kiválasztottak arra, hogy önkéntesként egy évig Franciaországban dolgozzak, 2010 májusában részt vettem a *Mobilitás Országos Ifjúsági Szolgálat* felkészítő, indulás előtti táborában. Itt közel harminc olyan fiatallal voltam együtt az ország különböző településeiről, akik szintén külföldi önkéntes munkára vállalkoztak. A táborban először változatos módszerekkel ismertették velünk az önkéntesség lényegét, például az önkéntesek jogairól, kötelezettségeiről, az önkéntesnek járó biztosításról beszélgettünk, de a szerepjátékok segítségével is hasznos tapasztalatokat szereztünk.

Mintegy nyolc hónapos oda-vissza levelezés és a tábor után, nagy örömmel júniusban a franciaországi *Troyes* városa melletti fogadó szervezethez ke-

■ *„J'ai eu le choc, je l'ai fait”*

KRISZTINA FAIT SON SERVICE... GRÂCE À LA FDMJC DE L'AUBE, RELAIS EUROPÉEN

La Fédération Départementale des Maisons des Jeunes et de la Culture soutient une binationale hongroise.

Le Service Volontaire Européen, dispositif destiné à la jeunesse européenne, permet d'acquiescer des missions dans les pays d'Europe. Après des études de philosophie et d'économie, Krisztina Halmay, 24 ans, née à Pécs en Hongrie, décide de venir en France pour créer un jeu de société sur l'Europe. « Je voulais avoir une expérience personnelle dans ce pays car j'aime ce pays, en particulier ».

Après avoir lu le guide, elle travaille à la mise en place de guides (photo, texte, animations, et sur le projet d'une radio ado, concertée par et pour les adhérents. Organisation coordonnée, la FDMJC a veillé à la qualité de son accueil.

Après avoir étudié la faisabilité de son action, elle suit son bon destin. À ce jour, elle est avec une agence de voyage à France, Arènes, centre de Kristina Pécs: « Il s'agit d'un projet social. Le projet consiste à venir avec il y a un espace à travailler dans la structure qui l'accueille à raison de 200 par semaine. En échange, il est assuré, logé, gratuitement mais être indépendant ».

Elle conclut: « Le projet prime sur la destination, même si c'est une bonne façon de découvrir le pays ». Un dernier

Nous voudrions conclure nos actions le 31 mai. (C'est un service volontaire) - (Chaque chance est précieuse) ■

JULIE BECKER

rültem. Székhelyük kis irodájában egy korábbi önkéntest, egy spanyol leányt váltottam fel. Mindenki nagyon kedvesen fogadott, interneten is köszöntötték a megérkezésemet. Az első pár napon az igazgatónál és feleségénél laktam, majd elfoglalhattam a rendelkezésemre bocsátott lakást, amelyben megvolt mindaz, amire szükségem volt.

Az otllétem alatt a szervezet segített a beilleszkedésben, az önkéntes munkám intézésében, egyszóval mindenben. A fogadó szervezet biztosította a lakáson túl az ellátást is. Kapcsolatba kerültem különböző iskolák, ifjúsági rendezvények, fesztiválok szervezőivel, és az úgynevezett animátorokkal is. Részt vehettem egy francia nyelvet – különböző szinteken – oktató tanfolyamon, ahol többek között kínai diákokkal (is) megismerkedtem. A megérkezésem után, már június végén, egy ötnapos franciaországi önkéntesképző táborba küldtek, ami egy Montpellier közelében fekvő helységben, Vic la Gardiola-ban működött. Itt számos, különböző nemzetiségű, Franciaországban önkéntesként dolgozó fiatallal találkozhattam. Volt közöttük ukrán, török, olasz és angol is. Egy interkulturálisnak nevezett este programja során mindenki bemutatót egy éneket/táncot vagy játékot, amely saját országában közismert. Én az „Adj király katonát!” nevezetű játékot ismertettem meg társaimmal. A tábor alatt is folytatódott a francia nyelvtanulás, a tájékoztatás, illetve önkéntes projektjeink kölcsönös bemutatása. Nagy szerencsénkre a szállásunk alig tíz méterre volt a tengertől, így naponta többször kisétálhattunk a partra, s persze fürdésre is jutott idő.

Ezt követően a lakásomhoz közeli székházban elkezdtem a teljes munkaidőben végzett önkéntes munkámat. Teltek a hónapok, s közben további két felkészítő-oktató táborban vettem részt más önkéntes fiatalokkal együtt, akik különböző országokból hasonló projektekre érkeztek. Otllétem alatt három fő projekt munkálataim dolgoztam. A „Rádiós projekt” keretében egy minden hónap harmadik szerdáján adásba kerülő másfélórás rádióműsort készítettünk. Ez lehetőséget nyújtott számomra a különböző fesztiválok, főként zenei találkozókon való részvételre, melyek közül a „Festival en Othe” (Othe település

A szerző pécsi születésű, 24 éves, a PTE BTK filozófia szakán végzett, OKJ-s rendszergazda képzettséggel rendelkezik, honlap-készítésben szerzett tapasztalatot, francia és angol nyelvekben járatos.

fesztiválja) és a „Festival les Eurythmies” (Euritmiai fesztivál) voltak a legjelentősebbek. Interjúkat készítettünk az előadókkal, így volt szerencsém megismerkedni a francia zenei élet néhány kiemelkedő alakjával, s láthattam, hogyan is zajlik egy fesztivál Franciaországban. A „Route du champagne” (A pezsgő útja) rendezvényen is részt vehettem, amelyen megismertem a régió specialitását.

A „Filozófiás projekt” gyerekeknek szóló, életkorkhoz alkalmazkodó könnyített bevezetés volt a filozófiába. „Goûter philo”-nak is (filozófiai kóstolónak – a szerk.) nevezték. A gyerekcsoportban egy-egy rövid történet – tanmese – segítségével irányítottuk a beszélgetést a filozófia valamely alapvetése felé, hogy azt ők is könnyen megérthessék. Az ilyen, viszonylag elvont témájú beszélgetések megkönnyítéséhez készítettünk – a szervezet helyi gyakoronkával közösen – egy társasjátékot. Ebben különböző filozófiai kérdésfelvetéssel találkozhattak, melyek sokszor nagyon egyszerűek, de mégis elgondolkodtatóak voltak.

Otlétem alatt harmadikként – saját projektemként – egy Európai Unió témájú társasjáték elveit és ismeretanyagát dolgoztam ki. Célja az volt, hogy játékosan és szórakoztatóan tanítson meg néhány alapismeretet az EU tagállamairól a különböző életkorú gyermekeknek. Az anyaggyűjtéshez többek között felvettük a kapcsolatot a nagykövetségekkel, illetve szervezetekkel, tájékoztató anyagokat kértünk a társasjáték elkészítéséhez. A térképeket, kártyákat, zászlócskákat a francia gyermekekkel együtt készítettük el. Közösen rajzoltuk be Európa vaktérképén az országhatárokat, a fővárosokat, s együtt színeztük ki az egyes országok zászlaját. A játék során a résztvevőknek összesen hat kártyás kérdésre kellett válaszolniuk, s a nyertesnek ismernie kellett például az adott ország egy nevezetes történelmi személyiségét (így például Magyarországról Mátyás királyt), tudnia kellett valamely híres emberének nevét (pl. Magyarországról Liszt Ferencét), valamint a határos államok, vagy tengerek nevét. Sikerral játszottuk a 8-10 évesekkel, és más településre is meghívtak, hogy az ottani programszervezőkkel ismertessem a játékot.

A három projekten kívül szükség szerint frissítettem a fogadó szervezet honlapját. Kérésükre kétféle blogot is írtam – természetesen franciául. Miközben a projektek folytak, a megérkezésem után fél évvel, a fogadó szervezetem közvetítésével egy újabb felkészítő-önkéntesképző táborban vettem részt – ezúttal Bretagne-ban. Itt tízen voltunk Belgiumból, Ukrajnából, Macedóniából, Lengyel-, Magyar- és Németországból, s mindenki a saját projektjét képviselte. A táborvezetők egyenrangú társnak tekintettek minket, s ők is bekapcsolódtak „köreinkbe”. Maga a program is ígéretes volt: projektjeink kölcsönös megbeszélése, tapasztalatcserénk mellett étteremre is jutott időnk, ahol megkóstolhattuk a híres bretagnei palacsintát, ami tényleg nagyon finom. (A gombás-sonkás-tejfölös-petrezselymes változata, a crêpe

forestière mellett persze sok másféle helyi különlegesség is szerepelt az étlapon). Ellátogattunk a közeli „presqu’île Renote”-hoz, s gyönyörködhattunk a természet szépségeiben. Az sem elhanyagolható, hogy szállásunk ismét pár méterre volt a tengertől. Noha a fürdésre sajnos a novemberi hűvös idő miatt nem adódott lehetőség, ám az időjárás így is kedvezett. Az egyik táborvezető viccesen meg is kért minket, hogy terjesszük: a híresztelésekkel ellentétben, Bretagne-ban mégsem esik állandóan az eső.

Az önkéntes munkám idején a fogadó szervezet gondoskodott arról a lehetőségről is, hogy a francia nyelv és kultúra minél több sajátosságát megismerhessem. Ezek az alkalmak számomra módszereikben és témájukban is érdekesek voltak. Néhányszor például „színházi képzésen” vehettem részt, ahol hasonló fiatalokkal együtt a színpadi módszerek munkánk során való alkalmazási lehetőségeit tanultuk, s kisebb jeleneteket is előadtunk. Egy főzőtanfolyamon is volt szerencsém részt venni, ahol finom francia ételeket készítettünk. Közreműködésemmel megkóstoltuk a magyar gulyást is.

Munkámról, a szervezet projektjeiről többször tudósított a helyi média: az újság és a honlap.

De multiples activités pour l'accueil de loisirs primaire

L'accueil de loisirs primaire offre aux enfants de 6 à 12 ans tout un panel d'activités qui permettent à tous de passer des moments ludiques, sportifs et culturels.

Un atelier chant

Une quinzaine d'enfants participent à un atelier chant avec pour finalité deux représentations. Les enfants apprennent non seulement à chanter mais aussi à connaître leur corps et surtout à prendre plaisir à jouer avec la musique et les rythmes. Les chansons choisies sont sur le thème du chocolat (thématique de la restauration) et en plusieurs langues pour « coller » au projet du centre qui est : « La découverte du monde au travers des activités physiques et culturelles ».

Un atelier théâtre

En partenariat avec la bibliothèque, les enfants sont amenés à choisir un livre pour le mettre en scène et le jouer devant un public. Les enfants participent à cet atelier d'animation notamment une représentation à l'Église Général Philippe.

Le domino day

Paris par le FOMC, le « domino day » a pour but de créer une œuvre avec des dominos en bois que les enfants doivent décorer au gré de leur imagination. Cette activité donne lieu aux enfants quelques techniques de calcul, car il faut que non seulement le créneau représente une figure, mais aussi que les dominos tombent.

Les activités de l'USEP

Afin de découvrir et de pratiquer de nouvelles activités sportives, l'accueil de loisirs a adhéré à l'Union Sportive de l'Éducation Primaire. Des activités sont axées sur les échecs, le domino et le semblant à l'handicap, la coopération et le sport d'équipe ainsi que le « fair play ».

Jeu sur l'Europe

Dans le cadre des échanges européens, Kristina Harsanyi stagiaire à la FOMC, en provenance de Hongrie va mener un atelier de construction de jeu. Il s'agira de fabriquer un plateau représentant l'Europe, de dessiner des cartes avec des questions sur différents sujets, tels que les capitales, les plats traditionnels des pays européens, etc. Puis, une fois le jeu construit, il s'agira de répondre et de gagner un maximum de drappes.

*

Az önkéntességgel töltött év alatt hasznos munkát végeztem a település és szűkebb környezete ifjúsági szervezeteinél-intézményeinél, ugyanakkor számomra is sokat nyújtott szakmailag, emberileg ez a tizenkét hónap. Nemcsak én ismertem meg francia munkatársaim életét, munkamódszereit, rendezvényeit, környezetét, hanem általam ők is árnyaltabban ismerték meg Magyarországot, a magyar kultúrát, a magyar konyhát. (Épp otlétem alatt történt a hazai vörösiszap-katasztrófa, s a hírek hallatán különösen sokan érdeklődtek felőlünk.) Remélem, hogy a személyes példámon keresztül jó tapasztalatokat szerezhettek rólunk, magyarokról.

Harsányi Krisztina